

Zasada 4: SZKOŁA ROZWIJA SPOŁECZNIE, UCZY WRAŻLIWOŚCI

„Szkoła z klasą rozwija społecznie, uwrażliwia, uczy współpracy, działania na rzecz innych i dla dobra wspólnego”

Zadanie 4 C: Praca dla innych

Nauczyciele zastanawiają się, czy szkoła w dostatecznym stopniu stwarza uczniom możliwość pracy na rzecz innych, zachęca do aktywności społecznej, pomagania potrzebującym. Czy działające w szkole organizacje pełnią taką funkcję, czy szkoła wzmacnia wolontariat młodzieżowy? Na godzinach wychowawczych uczniowie i nauczyciele zastanawiają się: "Kto potrzebuje naszej pomocy?". Szukają pomysłów, jak zorganizować pracę na rzecz innych. Mogą np. zachęcić gimnazjalistów do udziału w akcji czytania uczniom z I klasy sąsiedniej szkoły podstawowej albo - w porozumieniu z ośrodkiem pomocy społecznej - do pomagania, np. w robieniu zakupów, osobom starszym czy niepełnosprawnym mieszkającym w pobliżu szkoły

1. Dlaczego wybraliśmy to zadanie?

Grupa nauczycieli, która zdecydowała się realizować zasadę 4 uznała, że zadanie polegające na pracy na rzecz innych będzie dla naszej szkoły najodpowiedniejsze. Nie będą to działania całkiem nowe, gdyż od lat poszczególne mniejsze grupy uczniów poświęcają czas na pracę dla innych. Mieliśmy nadzieję, że wybranie tego zadania przyczyni się do podjęcia nowych przedsięwzięć i wyłoni większą grupę wolontariuszy. Tak też się stało.

2. Osoba odpowiedzialna za przygotowanie sprawozdania - szef zespołu zadaniowego, oraz członkowie zespołu zadaniowego (imiona i nazwiska szefa i członków zespołu zadaniowego)

Katarzyna Cwajda i Agnieszka Zaremba – szefowe zespołu

Członkowie:

Elżbieta Partyga

Eliza Klamut

Jolanta Rak

Renata Laskowska

Renata Chlibiuk

Bożena Kamińska

3. Co wynikało z ankiety "Jaka jest nasza szkoła"?

Ankiety „ Jaka jest nasza szkoła” przeprowadziliśmy wśród uczniów, rodziców i nauczycieli. Z analizy odpowiedzi na pytanie 8 („Robić coś dla innych”) wynika, że w każdej ankietowanej grupie sytuacja wygląda inaczej. Wśród uczniów przeważały odpowiedzi: raczej podobna do B niż do A, podobna do B, raczej podobna do A niż do B.

Rodzice najczęściej odpowiadali, że szkoła pod tym względem (pyt. 8) jest raczej podobna do A niż do B, podobna do A i na trzecim miejscu raczej podobna do B niż do A.

W odpowiedzi na pytanie 8 nauczyciele uważają, że nasza szkoła jest podobna do A lub raczej podobna do A niż do B. Z wyników ankiety łatwo się zorientować, że do tej pory stosunkowo niewielu uczniów zajmowało się pracą społeczną, a zdecydowana większość nie wiedziała lub nie pamiętała o przeprowadzonych akcjach. Rodzice lepiej rozumiejący ideę wolontariatu ocenili nas trochę lepiej niż ich dzieci.

Wnioski nasunęły się same. Stwierdziliśmy, że trzeba stworzyć uczniom więcej okazji do robienia czegoś na rzecz innych osób potrzebujących pomocy, wyjaśniając jednak wcześniej samo pojęcie wolontariatu, przedstawiając możliwe formy pracy.

4. Na potrzebę jakich działań na rzecz innych uczniowie zwrócili uwagę?

Na początku działań w różnych klasach została przeprowadzona ankieta „Wokół nas są inni”. Uczniowie mieli odpowiedzieć na pytanie czym jest pomaganie i ewentualnie wyrazić chęć pomocy innym oraz określić, w jakiej formie pomocy społecznej widzieliby siebie. Najczęściej pojawiały się następujące odpowiedzi:

- samopomoc uczniowska,
- praca na rzecz Domu Dziecka,

- opieka nad zwierzętami ze schroniska,
- Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy,
- pomoc osobom starym, chorym, niepełnosprawnym,
- pomoc w nauce,
- opiekowanie się młodszymi i organizowanie zabaw i gier,
- organizowanie imprez charytatywnych,
- opieka nad mieszkańcami Domu Spokojnej Starości,
- zbiórki żywności, pieniędzy, zabawek dla biednych i potrzebujących.

Niektóre z tych zadań były realizowane już wcześniej, inne zostały podjęte obecnie. W zasadzie w mniejszym lub większym stopniu wszystkie propozycje uczniów są realizowane.

5. W jaki sposób kształtujemy w naszych uczniach postawę bezinteresownej pracy na rzecz innych?

W naszej szkole od lat kształtujemy postawę bezinteresownej pomocy i propagujemy działalność wolontariacką. Uczniowie włączają się w pracę parafii, są wolontariuszami Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, opiekują się bezdomnymi zwierzętami w schronisku, uczestniczyli w akcji „Złotówka dla Afganistanu”, trzykrotnie brali udział w akcji „Góra grosza”. Praca na rzecz Domu Dziecka przy ul. Kolberga trwa już dziesiąty rok. Od chwili powstania naszej szkoły, uczniowie odpowiednio motywowani głównie przez panią Elżbę Klamut podejmują systematyczne działania, które mają na celu poznanie systemu funkcjonowania ośrodków opiekuńczo-wychowawczych, zrozumienie nietypowej sytuacji dzieci opuszczonych, porzuconych i zaniedbanych sierot. Młodzież systematycznie organizuje osiedlowe, szkolne, klasowe zbiórki zabawek, odzieży, przedmiotów użytkowych, przygotowuje okolicznościowe paczki i prezenty, prezentuje własny dorobek artystyczny w formie przedstawień teatralnych. Każdy rok szkolny kończy się przekazaniem sprzętu sportowego lub artykułów spożywczych. Czasami angażuje w swoje prace rodziców. Ponadto na lekcjach wychowawczych wychowawcy prowadzą rozmowy o idei wolontariatu. W październiku 2002r. uczniowie zainteresowani pracą dla innych uczestniczyli w spotkaniu z pracownikiem MOPS-u, który przybliżył pojęcie wolontariatu, zakres obowiązków.

6. W jaki sposób nasi uczniowie udzielili komuś pomocy, zrobili coś dla innych?

6.1. Działanie 1

6.1.a. Nazwa działania

Akcje Szkolnego Klubu Wolontariusza działającego przy naszej szkole.

6.1.b. Kto je prowadził i dla kogo?

Szkolny Klub Wolontariusza powstał z inicjatywy pani Elżbiety Partygi, która zachęciła do pracy na rzecz innych głównie uczniów klas trzecich. Klub działa na rzecz potrzebujących mieszkańców osiedla Michałów (dzieci, młodzież, całe rodziny) oraz osób niepełnosprawnych skupionych wokół Fundacji Rehabilitacyjnej „Aga” w Radomiu.

6.1.c. Opis działania

Szkolny Klub Wolontariusza realizuje liczne działania mające na celu pomoc materialną na rzecz najbardziej potrzebujących i wokół tych działań skupiamy swoją uwagę. Z tego powodu podejmowane były inicjatywy, które chociaż w niewielkim stopniu likwidują skutki biedy. Zorganizowaliśmy zbiórkę żywności, głównie artykułów o długim terminie przydatności, z których zrobiliśmy 90 paczek dla rodzin potrzebujących. Wspólnie z zespołem charytatywnym przy parafii św. Łukasza dostarczaliśmy paczki pod wskazany adres. Ponieważ wolontariusze to osoby niepełnoletnie, w trosce o ich bezpieczeństwo zorganizowaliśmy zespoły mieszane tj. jedna osoba dorosła i dwóch wolontariuszy.

Z kolei podjęta była zbiórka słodczy, z których zrobiliśmy paczki dla dzieci. 60 paczek przygotowanych dla biednych dzieci przekazaliśmy na zabawie choinkowej, którą współorganizowaliśmy wspólnie z Domem Kultury Michałów. 20 paczek podarowaliśmy gimnazjalistom naszej szkoły, a 35 paczek przekazaliśmy dzieciom skupionym przy zespole charytatywnym parafii św. Łukasza.

Z niewielkich środków otrzymanych z Fundacji „Emaus” oraz „Polak mały” zakupiliśmy owoce, pączki, soki, napoje na konsumpcję w czasie zabawy choinkowej. Wolontariusze przygotowali dekorację sali w Osiedlowym Domu Kultury oraz uczestniczyli aktywnie w zabawie, opiekując się młodszymi dziećmi, organizując ich zabawę i poczęstunek.

Grupa wolontariuszy pracuje na rzecz dzieci młodszych zaniedbanych środowiskowo, które przychodzą do świetlicy socjoterapeutycznej przy Osiedlowym Domu Kultury. W wyznaczonych godzinach w poniedziałki i wtorki wolontariusze organizują zabawy oraz pomagają w odrabianiu lekcji 30 dzieciom. Ponadto sześciuosobowa grupa wolontariuszy w wyznaczonych dniach i godzinach pomaga dzieciom niepełnosprawnym skupionym w Fundacji Rehabilitacyjnej „Aga”, która zajmuje się dziećmi z powikłaniami neurologicznymi głównie mózgowym porażeniem dziecięcym. Wolontariusze ci przeszli specjalne przeszkolenie prowadzone przez pracownika fundacji, które przybliżyło im rodzaj schorzenia oraz możliwości rehabilitacyjne dzieci.

6.2. Działanie 2

6.2.a. Nazwa działania

Każdemu można pomóc.

6.2.b. Kto je prowadził i dla kogo?

Klasa III „i” wraz z wychowawczynią panią Małgorzatą Konieczną podejmuje działania, które mają na celu pomoc dzieciom biednym, chorym, opuszczonym.

6.2.c. Opis działania

Klasa III „i” podejmuje się realizacji różnorodnych akcji nastawionych na pomoc potrzebującym. W październiku i listopadzie 2002 r. zorganizowała zbiórkę ubrań i prezentów mikołajkowych dla dzieci z Domu Małego Dziecka w Kozienicach, dla dzieci ze świetlicy socjoterapeutycznej przy ul. Kościelnej w Radomiu oraz dla pensjonariuszy Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Opactwie gmina Sieciechów.

W dniach 29.IX-01.XII.2002 r. uczniowie brali udział w „Świątecznej zbiórce żywności” prowadzonej w hipermarkecie REAL sp. z o.o. w Radomiu, a organizowanej przez Radomski Bank Żywności. Zbiórka prowadzona była razem z grupą wolontariuszy sekcji „Blżej Dziecka” działającej przy SU w I LO im. M. Kopernika w Radomiu. Przeprowadzona akcja miała na celu pozyskanie artykułów spożywczych na rzecz najbardziej potrzebujących mieszkańców Radomia, wprowadzenie do polskiego obyczaju przedświątecznych zakupów tradycji dzielenia się nimi z osobami potrzebującymi wsparcia. W ten sposób włączyliśmy się w organizowany przez Europejską Federację Banków Żywności- Dzień Zbiórki Żywności. W tym czasie w 9 krajach w Europie oraz wielu miastach w Polsce zbierane były artykuły spożywcze dla podopiecznych banków żywności, o czym informowały obszernie media.

Dnia 25 stycznia 2003 r. klasa III „i” zorganizowała zabawę choinkową dla dzieci ze świetlicy socjoterapeutycznej mieszczącej się przy ul. Kościelnej prowadzonej przez siostrę Barbarę Marciniak. Uczniowie zajęli się nie tylko oprawą muzyczną, ale także konkursami dla milusińskich wraz z nagrodami oraz poczęstunkiem (domowe wypieki, herbata, owoce). Na zakończenie rozdano paczki ze słodyczami 25 dzieciom (koszty ponieśli uczniowie kl. III „i” wraz z wychowawcą).

W najbliższym czasie tj. 20 marca 2003 r. odbędzie się w Resursie Obywatelskiej w Radomiu koncert charytatywny na rzecz osób dotkniętych chorobą stwardnienia rozsianego. Oprócz naszego gimnazjum patronat sprawują jeszcze 4 inne radomskie szkoły. W szkołach tych podobnie jak i w naszej przeprowadzona została zbiórka pieniędzy, które w obecności władz miasta Radomia zostaną przekazane sekretarzowi Stowarzyszenia Stwardnienia Rozsianego- pani Elżbiecie Łyżwińskiej.

Gościliśmy dzieci ze świetlicy socjoterapeutycznej na Glinicach

6.3. Działanie 3

6.3.a. Nazwa działania

Pomoc uczniom mającym trudności w nauce.

6.3.b. Kto je prowadził i dla kogo?

Od grudnia 2002 r. przy bibliotece szkolnej działa grupa wolontariatu zorganizowana i prowadzona przez panią Renatę Laskowską- nauczyciela bibliotekarza. Zadaniem uczniów jest bezinteresowne pomaganie kolegom i koleżankom mającym trudności w nauce.

6.3.c. Opis działania

W grudniu 2002 r. z inicjatywy pani R. Laskowskiej zawiązała się grupa bardzo dobrych uczniów z języka polskiego, języka angielskiego oraz matematyki, która wyraziła chęć pomocy w nauce uczniom słabszym. Uczniowie ci są do dyspozycji swoich kolegów i koleżanek w każdy czwartek i piątek przez godzinę lekcyjną w bibliotece szkolnej. Najczęściej z pomocy korzystają znajome koleżanki, przede wszystkim z matematyki. Ogłoszenia informujące o „korepetycjach uczniowskich” są rozwieszone w kilku miejscach w szkole m.in. w bibliotece, na korytarzu na tablicy ogłoszeń, w pokoju nauczycielskim. Coraz częściej nauczyciele kierują niektórych uczniów na dyżury. Przebieg spotkań ma charakter przyjazny i koleżeński. Uczniowie uczą się w ten sposób właściwych postaw i kształtują pozytywne cechy charakteru. Taka bezpłatna forma koleżeńskich korepetycji bardzo odpowiada zainteresowanym uczniom. Szukamy obecnie chętnych do pomocy w nauce innych przedmiotów. Bierzymy również pod uwagę potrzebę kontynuowania akcji w latach następnych.

7. Jakie organizacje i stowarzyszenia zajmujące się działaniami społecznymi działają na terenie naszej szkoły lub stale z nią współpracują?

W naszej szkole działa od początku istnienia szkoły LOP, obecnie powstał Szkolny Klub Wolontariusza i inne grupy wolontariackie, o których działalności pisaliśmy w punkcie 6. W bieżącym roku szkolnym przy SK LOP powstał Klub Miłośników Zwierząt, który zrzesza uczniów, którym los zwierząt nie jest obojętny.

Skolny Klub Wolontariusza podjął współpracę z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej przy ul. Królowej Jadwigi 15, który przekazuje listy osób potrzebujących z naszego osiedla oraz z zespołem charytatywnym parafii św. Łukasza. Wraz z zespołem zorganizowaliśmy koncert charytatywny, na którym

gwiazdą był Bartek Jaskot. Zebrane pieniądze będą przeznaczone na letni wypoczynek dla najuboższych dzieci.

Uczniowie naszej szkoły kolejny raz włączyli się w akcję Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Po raz trzeci wzięliśmy udział w akcji „Góra grosza” organizowanej przez Towarzystwo „Nasz Dom” z Warszawy.

Jak już wcześniej wspomnieliśmy od 10 lat trwa współpraca uczniów naszej szkoły z Domem Dziecka przy ul. Kolberga w Radomiu. Obecnie nawiązaliśmy również współpracę ze Stowarzyszeniem Stwardnienia Rozsianego m.in. dlatego, że matki dwojga uczniów naszej szkoły cierpią na tę chorobę.

8. Które z tych organizacji czy stowarzyszeń postanowiliśmy wesprzeć w ramach aktywizowania uczniów i jak to się odbyło?

W zasadzie odpowiedź na to pytanie zawarta jest w pozostałych punktach, w których opisaliśmy wszelkie nasze działania, a wiele z nich oparta jest na współpracy z organizacjami i aktywizowaniu uczniów. Mogę jedynie dodać, że od początku istnienia naszej szkoły działa w niej SK LOP, który zrzesza coraz więcej uczniów. Młodzież opiekuje się zimą ptakami, buduje karmniki. Wiosną sadi drzewa i krzewy przed szkołą. LOP nawiązał współpracę ze Schroniskiem dla Bezdomnych Zwierząt. Grupa 8 uczniów aktywnie odwiedza i opiekuje się zwierzętami. W styczniu 2003 r. w szkole zorganizowano zbiórkę pieniędzy dla zwierząt ze schroniska (zebrano 105 zł) oraz na szczepionki.

9. W jaki sposób szkoła sprzyja inicjatywom pracy na rzecz innych podejmowanym samodzielnie przez niektórych uczniów?

Do tej pory praca społeczna nie była doceniana i niewiele się o niej mówiło. Praca na rzecz innych była głównie przedmiotem rozmów wśród uczniów, którzy wspólnie z nauczycielami współpracowali z Domem Dziecka czy działali w LOP. Jak się teraz okazuje, nie zawsze wiedzieliśmy o pracy społecznej poszczególnych uczniów. W tej chwili dość dobrze orientujemy się, kto, komu i w jaki sposób pomaga. Wszelkimi sposobami staramy się pomóc takim osobom. Można powiedzieć, że obecnie (być może z powodu udziału w akcji „Szkoła z klasą” i realizacji zadania „Praca dla innych”) pomaganie stało się modne. Uczniowie nie wstydzą się o tym mówić, wręcz przeciwnie, chwalą się i czują się dumni z tego co robią.

Emilia Węgrzyn (III „j”) opiekuje się chłopcem chorym na autyzm, chodzi do niego trzy razy w tygodniu. Dziecko rok po urodzeniu nie wydawało z siebie żadnych dźwięków. Chłopiec ma 6 lat i od 3 roku życia rodzina prowadzi intensywne ćwiczenia, które przynoszą powoli rezultaty. Emilia pomaga matce w ćwiczeniach, bawi się, czyta książeczki, wychodzi na spacer. Emilia jest także inicjatorką organizacji koncertu charytatywnego na rzecz chorych na stwardnienie rozsiane. Matka jej koleżanki z klasy cierpi na tę chorobę i to skłoniło dziewczynę do działania.

Katarzyna Kurowska i Monika Drabik (III „i”) dowiedziały się, że potrzebna jest pomoc dla dziecka autystycznego. Nie wiedziały, czym jest autyzm, ale mimo to postanowiły odwiedzać chłopca i pomagać mu. Obecnie można z nim nawiązać kontakt. Chłopiec potrzebuje przede wszystkim ćwiczeń ruchowych, zebranych w tak zwane sekcje, które zmieniają się co miesiąc. Dziewczęta odwiedzają chłopca co dwa tygodnie w środę w godzinach 1430-1730.

Klaudyna Mortka (III „b”) pomaga w lekcjach swoim koleżankom z klasy, Karolina Fajkowska (III „d”) robi zakupy swojej starszej sąsiadce, Karolina Małaczek (III „d”) z ramienia harcerstwa bierze udział w zbiórkach pieniędzy na rzecz biednych. Takich przykładów indywidualnych działań moglibyśmy podać dużo więcej.

10. Opinie uczniów na temat prowadzonych przez nich działań na rzecz innych.

Pomaganie innym to moje ulubione zajęcie. Zawsze chciałam pomagać innym, ponieważ sprawia mi to radość i przyjemność. Wiem, jak czuje się osoba chora, dlatego gdy pracuję społecznie, jestem w swoim żywiole. Gdy jestem z Oskarem (chłopcem chorym na autyzm) zapominam o swoim życiu, problemach, troskach. W swojej klasie mam przyjaciółkę Martę, której mama jest chora na stwardnienie rozsiane. Powiedziałam sobie, że muszę jej pomóc. Nie mogę patrzeć jak cierpi Marta i jej mama, dlatego wzięłam się do roboty. Skontaktowałam się z panią, która zajmuje się działalnością charytatywną i razem podjęliśmy decyzję o zorganizowaniu koncertu na ten cel. Ponieważ śpiewam, również i ja wystąpię w tym koncercie, a inne koleżanki z klasy będą tańczyć. Ludzie chorzy czasami tracą nadzieję, że kiedyś wyzdrowieją. Myślę, że

mama Marty odzyska trochę wiary w wyzdrowienie. Wydaje mi się, że każdy człowiek może znaleźć sposób, aby pomagać innym.

Emilia Węgrzyn (III „j”)

Gdy dowiedziałam się, że w szkole powstaje Klub Wolontariusza, od razu postanowiłam się do niego zapisać. Od pewnego czasu szukałam możliwości pracy na rzecz innych, ale jakoś nie miałam odwagi podjąć samodzielnych działań. Angażuję się we wszystkie akcje prowadzone przez nasz klub. Bardzo wzruszyłam się na zabawie choinkowej, widząc radość i uśmiech na twarzy biednych dzieci, które na widok czekolady „skakały” do góry. Wiele satysfakcji dają mi spotkania z dziećmi z porażeniem mózgowym, Cieszę się, że w przyszłości młodszy koledzy będą równie chętnie jak ja działać w Szkolnym Klubie Wolontariusza.

Karolina Borkowska (III „c”)

11. Jak pracowaliśmy?

Na radach pedagogicznych szefowie zespołu zadaniowego informowali, jakie zadania są podejmowane przez poszczególne grupy, na jakim są etapie realizacji, jakie są inne propozycje działań wolontariackich. Omawialiśmy akcje zbierania artykułów spożywczych na paczki dla biednych dzieci, organizację zabaw choinkowych, czy koncertu charytatywnego. Jednak w trakcie właściwych działań spotykali się i współpracowali ze sobą głównie sami zainteresowani.

12. W jakiej fazie realizacji zadania jesteście? Co planujemy?

12.a Czy zakończyliśmy realizację zadania?

Zadania „Praca dla innych” nie da się zakończyć w naszej szkole. Działalność wolontariacka trwała już dużo wcześniej przed rozpoczęciem akcji „Szkoła z klasą” i na pewno będzie kontynuowana po jej zakończeniu. Nie można przerwać przecież nawiązanej niedawno współpracy z różnymi organizacjami, instytucjami. Na zakończenie roku szkolnego dokonamy ewaluacji, podsumujemy działalność (zredagujemy wnioski do pracy na przyszłość).

12.b Jeżeli "nie", to jak będziemy je kontynuować?

Jeszcze w tym roku będą kontynuowane podjęte działania. W okolicach świąt wielkanocnych zostanie przeprowadzona zbiórka żywności dla najuboższych, planujemy zorganizować akcję „Kromeczka chleba dla głodnego”, będziemy pomagać w nauce tym bardziej, że zbliża się koniec roku szkolnego, przeprowadzimy zbiórkę darów dla Domu Dziecka.

W kwietniu planowana jest aukcja prac uczniów naszego gimnazjum wykonanych pod kierunkiem pani Małgorzaty Gomuły. Zebrane w ten sposób pieniądze przekazane zostaną również na rzecz Stowarzyszenia Stwardnienia Rozsianego.

W maju wspólnie z innymi szkołami będziemy organizować koncert dla nauczycieli- emerytów miasta Radomia, który odbędzie się w sali koncertowej Urzędu Miejskiego w Radomiu. Na przełomie maja i czerwca br. Klasa III „i” wspólnie z wolontariuszami sekcji „Bliżej Dziecka” zorganizuje festyn w Domu Pomocy Społecznej w Krzyżanowicach, gdzie pensjonariuszami są dzieci i młodzież niepełnosprawne.

13. Jaki był (jeśli był) udział uczniów w przygotowaniu i realizacji zadania?

Wszyscy uczniowie, którzy weszli w skład poszczególnych grup wolontariackich, aktywnie pracowali. Każdy chętny znalazł coś dla siebie, był odpowiedzialny za pewne działanie. Bez zaangażowania uczniów niektóre akcje nie mogłyby być realizowane. To głównie uczniowie byli wykonawcami działań a czasami nawet ich pomysłodawcami.

14. A jaki był (jeśli był) udział rodziców uczniów w przygotowaniu i realizacji zadania?

Udział rodziców w pracach był niewielki, gdyż zależy nam bardziej na kształtowaniu odpowiednich postaw uczniów niż aktywizowaniu dorosłych. Rodzice popierali nasze działania, przekazywali pieniądze lub produkty żywnościowe w ramach poszczególnych zbiórek. Rodzice Maćka Amanowicza z kl. I „a” ofiarowali dla Domu Dziecka wieżę stereofoniczną. Niektóre matki piekły ciasta na zabawy choinkowe.

15. Co najważniejszego wydarzyło się w trakcie realizacji zadania? Czego my, nauczyciele, dowiedzieliśmy się o szkole, uczniach, procesie nauczania?

W trakcie działań uświadomiliśmy sobie, że zarówno nauczycielom jak i uczniom zależy na tym, aby pomagać innym i daje to nam wiele radości i satysfakcji. Okazało się, że nasi uczniowie są wrażliwi i potrafią bezinteresownie zaangażować się w działalność społeczną. Niezwykle cieszy nas fakt, że do pracy na rzecz innych włączyli się nie tylko wzorowi uczniowie, ale także słabsi oraz sprawiający często problemy wychowawcze.

My, nauczyciele uświadomiliśmy sobie, że w kontaktach pozalekcyjnych możemy traktować uczniów jak równych partnerów, zaś do uczniów dotarło, że nauczyciel to też człowiek.

16. Jakie wnioski z realizacji zadania płyną dla dalszej pracy szkoły?

Akcja „Szkoła z klasą” i wybór zadania „Praca dla innych” spowodowała, że w działalność społeczną zaangażowało się więcej uczniów i nauczycieli. Szeroko pojęta współpraca zaczyna przynosić efekty. Prace wolontariatu zostaną umieszczone w planie pracy szkoły i być może staną się naszą wizytówką.